

02/05/2024

Βεροίας Παντελεήμων: “Ας δια-τηρούμε τον εαυτό μας σε διαρκή εγρήγορση ελέγχοντας τις πράξεις μας και τη ζωή μας”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας](#), Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε, χθες, στον Όρθρο της Μεγάλης Πέμπτης στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Μελίκης.

“Ας προσέξουμε γι’ αυτό και ας δια-τηρούμε τον εαυτό μας σε διαρκή εγρήγορση, ελέγχοντας τις πράξεις μας και τη ζωή μας, για να μην προδίδουμε τον Χριστό που μας αγάπησε και μας ευεργέτησε και σταυρώθηκε για μας, για «τριάκο-ντα αργύρια», για κάποιο πρόσκαι-ρο και αμφίβολο κέρδος, και στε-ρηθούμε με τον τρόπο αυτό τη σω-τηρία μας αλλά και την αιώνιο ζωή”, είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τῆ ἁγία καί μεγάλη Πέμπτη, οἱ τά πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες ... παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσερά τινα ἑορτάζειν, τόν ἱερόν Νιπτήρα, τόν μυστικόν Δεῖ-πνον, τήν ὑπερφυᾶ Προσευχήν, καί τήν προδοσίαν».

Παρακολουθοῦμε ἀπό τήν περα-σμέ-νη Κυριακή, τήν Κυριακή τῶν Βαΐων, τήν πορεία τοῦ Κυρίου μας πρός τό Πάθος. Τήν παρακολου-θοῦ-με μέσα ἀπό τά ἀναγνώσματα καί τούς ὕμνους πού τήν περιγρά-φουν, ἀλλά καί μέσα ἀπό σημα-ντικά γεγονότα πού συνέβησαν αὐ-τές τίς ἡμέρες καί τά ὁποῖα οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ὄρισαν νά μνημονεύουμε καί νά ἑορτά-ζου-με.

Έτσι άκούσαμε άπόψε στό Συνα-ξάριο τής Άγίας και Μεγάλης Πέμ-πτης τά τέσσερα γεγονότα πού έορ-τάζουμε αύριο: **τόν ιερό νιπτήρα, τόν μυστικό Δείπνο, τήν ύπερφυά προσευχή και τήν προδοσία.**

Τά τέσσερα αυτά είναι τά τελευ-ταία γεγονότα πού συμβαίνουν λίγο πριν άπό τό Πάθος του Κυρίου μας. Τά τρία, θά μπορούσαμε νά πούμε, είναι θετικά. Ο **ιερός νιπτή-ρας** μάς διδάσκει τήν ταπείνωση του Χριστου, ό όποιος έσκυψε και έπλυνε τά πόδια των μαθητών του. Ο **μυστικός Δείπνος** τήν άγάπη του Κυρίου μας, ό όποιος προσφέρει στους μαθητές του τό Σώμα του και τό Αίμα του. Η **ύπερφυής προσευχή** μάς ύπενθυμίζει τήν άγωνία του Χριστου για τή σωτηρία μας και τήν άπόλυτη ύπακοή του στον Θεό-Πατέρα του, συγχρόνως όμως και τήν άνάγκη τής έγρηγόρσεως πού συστήνει στους μαθητές του.

Τό τέταρτο γεγονός πού μνημο-νεύ-ουμε είναι ή **προδοσία**, είναι τό άρνητικό γεγονός. Ο μαθητής, ό Ιούδας, ό όποιος βρισκόταν επί τρία χρόνια δίπλα στον Χριστό, και άκουσε τή διδασκαλία του, είδε τά θαύματά του, έζησε ό,τι έζησαν και οι άλλοι μαθητές του Κυρίου, τόν προδίδει. Τόν παραδί-δει στους γραμματείς και τους φα-ρισαίους, οι όποιοι επί τρία χρόνια προσπαθοΰσαν νά τόν παγιδεΰ-σουν με διάφορους τρόπους, γιατί τους ήλεγχε ό λόγος του και ή ζωή του, γιατί τους ένοχλοΰσαν οι άνθρωποι πού τόν άκολουθοΰσαν, γιατί δέν ήθελαν νά παραδεχθοΰν ότι αυτός ήταν ό Μεσσίας πού έλε-γαν οι προφητείες πού διάβαζαν αλλά δυστυχώς δέν κατανοοΰσαν.

Αυτός πού δέχθηκε μέχρι τήν τε-λευταία στιγμή τήν άγάπη του Διδασκάλου του, ό Ιούδας, τόν προ-δίδει σε εκείνους πού τόν φθο-νοΰσαν, κάτι πού άναγνωρίζει και ό Πόντιος Πιλάτος, όταν θά τόν παραδώσουν σε εκείνον για νά τόν σταυρώσει.

Ο Ιούδας προδίδει τόν Χριστό, γιατί, παρότι ήταν μέσα στον στενό κύκλο των μαθητών του, δέν θέ-λησε νά άκούσει τόν λόγο του Κυ-ρίου, τόν όποιο έπανελάβε και στον κήπο τής Γεθημανή, όταν ό ίδιος όμως βρισκόταν ήδη στον δρόμο τής προ-δοσίας. «Γρηγορείτε και προ-σεύ-χεσθε, ίνα μή εισέλθητε εις πειρασμόν».

Ὁ Ἰούδας δέν εἶχε ἀσκηθεῖ στήν ἐγρήγορησιν καί ἔτσι **ἄφησε τό πάθος τῆς φιλαργυρίας πού εἶχε**, ὅπως σημειώνουν κάποιες φορές οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές, νά κυριεύσει τήν ψυχή του καί νά τόν βάλει στόν πειρασμό νά προδώσει τόν Διδάσκαλό του γιά τριάκοντα ἀργύρια. Δέν εἶχε ἀσκηθεῖ στήν ἐγρήγορησιν καί γι' αὐτό καί, ὅταν ἀκόμη μεταμελήθηκε γιά τήν προδοσία του καί ἐπέστρεψε τά τριάκοντα ἀργύρια, δέν μετανόησε ὅπως ἔκανε ὁ ἄλλος μαθητής, ὁ Πέτρος, ἀλλά «ἀπελθὼν ἀπήγατο», ἐνῶ ὁ Πέτρος μετανόησε, ἔκλαυσε καί ἔλαβε τή συγχώρησιν τοῦ Κυρίου.

Ποῖός εἶναι ὅμως ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία μας μνημονεύει αὐτό τό ἀρνητικό γεγονός τῆς προδοσίας τοῦ Ἰούδα;

Ἀσφαλῶς τό μνημονεύει γιὰτί ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικό γεγονός στήν ἐξέλιξιν τοῦ Θεοῦ Πάθους. Τό μνημονεύει ὅμως γιά νά μᾶς διδάξει πόσο εὐκόλα εἶναι δυνατόν νά παρασυρθοῦμε καί ἐμεῖς στόν δρόμο τοῦ Ἰούδα, στόν δρόμο τῆς προδοσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐάν δέν προσεξοῦμε καί ἀφήσουμε τόν ἑαυτό μας νά παρασυρθεῖ ἀπό μικρότερα ἢ μεγαλύτερα πάθη καί ἀδυναμίες. Διότι μπορεῖ καί ἐμεῖς νά λέμε ὅτι πιστεύουμε στόν Χριστό, ὅτι τόν ἀκολουθοῦμε, ὅτι τόν ἀγαποῦμε, ὅτι εἴμαστε μέλη τοῦ Σώματός του, τέκνα τῆς Ἐκκλησίας του, καί ὅμως, ὅταν καλούμεθα νά ἐπιλέξομε ἀνάμεσα στόν Χριστό καί στήν προσωπική μας εὐχαρίστησιν καί ἄνεσιν, ἐπιλέγομε τή δεύτερη, τήν ἄνεσιν. Ὅταν καλούμεθα νά ἐπιλέξομε μεταξύ Χριστοῦ καί ἀνθρώπων, προτιμοῦμε πάλι τούς δευτέρους, γιά νά μήν τούς δυσαρεστήσομε, γιά νά μήν χάσομε τήν ὑποστήριξίν τους ἢ τήν ὑπόληψίν τους. Ὅταν καλούμεθα νά ἐπιλέξομε ἀνάμεσα στόν Χριστό καί τό συμφέρον μας, ἐπιλέγομε δυστυχῶς τό συμφέρον μας, γιὰτί νομίζομε ὅτι μποροῦμε νά κάνομε κάποια ἔκπτωσιν στήν πίστιν μας, μποροῦμε νά παραβοῦμε κάποια ἐντολή τοῦ Χριστοῦ, μποροῦμε νά μήν «ἐκτεθοῦμε» ὡς πιστοί ἀκόλουθοί του καί γίνομε καί ἐμεῖς «ἀποσυνάγωγοι», καί ζημιωθοῦμε καί χάσομε κάτι πού θέλομε πολύ.

Καί μπορεῖ μέ ὅλα αὐτά νά μήν ὀδηγοῦμε τόν Χριστό στόν Σταυρό, ὅπως συνέβη μέ τήν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, ἀλλά δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μέ αὐτά προδίδομε καί ἐμεῖς τόν Χριστό. Τόν σταυρώνομε μέ τήν ἄρνησιν καί μέ τήν προδοσίαν μας καί κινδυνεύομε νά βρεθοῦμε στήν ἴδια θέσιν μέ τόν Ἰούδα.

Ἄς προσεξομε γι' αὐτό καί ἄς διατηροῦμε τόν ἑαυτό μας σέ διαρκῆ ἐγρήγορησιν, ἐλέγχοντας τίς πράξεις μας καί τή ζωή μας, γιά νά μήν προδίδομε τόν Χριστό πού μᾶς ἀγάπησε καί μᾶς εὐεργέτησε καί σταυρώθηκε γιά μᾶς, γιά «τριάκοντα ἀργύρια», γιά κάποιο πρόσκαιρο καί ἀμφίβολο κέρδος, καί στερηθοῦμε μέ τόν τρόπο αὐτό τή σωτηρία μας ἀλλά καί τήν αἰώνιον ζωή.

© Kosmas Karagiannis IMBNK